

ASPECTE ALE INFLUENȚEI FRANCEZE ASUPRA LEXICULUI LIMBII ROMÂNE

1. Introducere

Studierea influenței franceze asupra limbii române din perspectivă lexicografică, lexicologică și semantico-pragmatică reprezintă un demers important și în sensul configurării identității lingvistice și culturale românești. Această afirmație se fundamentează, în principal, pe faptul că influența franceză a reprezentat, incontestabil, principalul mijloc de îmbogățire și de modernizare a limbii române, de redefinire a fizionomiei sale neolatine în arealul romanității sud-est europene. În al doilea rând, împrumutul lexical reprezintă un marcator socio-cultural care reflectă mutațiile de natură socială, politică și culturală existente în viața unei comunități la un moment dat, un indicator de univers mentalitar, respectiv, un element distinctiv la nivel axiologic între limbi.

În cadrul celor două proiecte de cercetare consacrate studierii influenței franceze asupra lexicului limbii române (*Tipologia împrumuturilor lexicale din limba franceză în limba română. Fundamente teoretice, dinamică și categorizare semantică – FROMISEM I și Reconfigurarea semantică a galicismelor în spațiul socio-cultural românesc – FROMISEM-II*), echipa proiectului a realizat primul corpus cvasi-exhaustiv al împrumuturilor lexicale de origine franceză din limba română (*Dicționar de împrumuturi lexicale din limba franceză – DILF*), ce reprezintă un procentaj de 39% din ansamblul unităților lexicale înregistrate în *Dicționarul explicativ al limbii române* (DEX 1998). Dacă la acestea se adaugă și cuvintele derivate de la baze de origine franceză, procentul se ridică la 47%, ceea ce oferă o imagine sugestivă asupra amplitudinii fenomenului adus în discuție: aproape jumătate din lexicul limbii române actuale este tributار, într-o formă sau alta, influenței franceze.

Al doilea rezultat important al celor două proiecte de cercetare este realizarea unei grile de analiză semantică a împrumuturilor lexicale de origine franceză care evidențiază două aspecte majore: (a) conservare totală sau parțială a sensului/sensurilor etimonului francez, cu menținerea uneori, în limba română, a unui sens dispărut din franceză; (b) inovații semantice operate în limba română, având ca punct de plecare o semnificație a etimonului francez. Aceste inovații se

manifestă prin diferite mecanisme semantice: extensii analogice și restricții de sens, metafore, metonimii, alunecări de sens de la denotativ la conotativ etc. (cf. Iliescu *et alii* 2010 : 589-604). Pe baza acestei grile, au fost analizate împrumuturile lexicale de origine franceză aparținând unor domenii conceptuale reprezentative ale vocabularului limbii române (vestimentație, mobilă, gastronomie), punându-se astfel în evidență aspecte mai puțin studiate în lingvistica românească contemporană.

Așadar, plecând de la o cercetare de aproape zece ani consacrată studierii influenței limbii franceze asupra lexicului limbii române, articolul de față își propune să pună în evidență rolul pe care limba franceză l-a avut și/sau îl are în constituirea vocabularului limbii române, cu un accent special pe varietatea aspectelor lingvistice generate de contactul dintre cele două limbi. Concret, pornind de la analiza domeniului conceptual al obiectelor de vestimentație, vom ilustra caracterul creativ al limbii române care, nu numai că a păstrat sensurile cuvintelor împrumutate din franceză, dar a inovat, operând modificări semantice, îmbogățiri de sens, restrângeri și specializări semantice, conotații pozitive sau negative, în strânsă corelație cu factorul extralingvistic.

2. Metodologie

Studiul semantic al împrumuturilor lexicale din limba franceză se bazează, în primul rând, pe analiza trăsăturilor semice considerate prototipice în configurarea semantemului fiecărui cuvânt analizat. Totodată, am luat în considerare aspectele de natură pragmatică sau sociolingvistică în scopul realizării unei cât mai bune corelări între descrierea lingvistică și cadrul referențial, văzute în interrelaționare, în plan sincron sau evolutiv pentru a analiza schimbările de sens ce au intervenit la majoritatea cuvintelor românești împrumutate din franceză, examinându-se în paralel semnificațiile în fiecare dintre cele două limbi, dar și cazurile de restrângeri, extensii, metaforizări etc. care au intervenit în trecerea de la limba-sursă (franceza) la limba-țintă (româna).

În acest articol, ne propunem să facem o sinteză a transformărilor semantico-pragmatice pe care le-au suferit împrumuturile lexicale de origine franceză din limba română, alegând pentru această ilustrare domeniul modei vestimentare, obiect de studiu al mai multor articole și cercetări realizate în cadrul celor două proiecte FROMISEM (v. Popescu 2012, Dincă / Popescu 2014, Dincă 2015). Este vorba, în primul rând, de o încercare de exemplificare a grilei de categorizare semantică prezentată anterior, cu diverse situații de conservare totală sau parțială a sensurilor etimonului francez sau de inovații semantice întâlnite în cazul unor lexeme ce aparțin unui micro-câmp conceptual al obiectelor de vestimentație și câmpului lexical al țesăturilor. În al doilea rând, articolul de față își propune să pună în evidență principalele cazuri de falși prieteni din domeniul

modei vestimentare, sursă de confuzii și de neînțelegeri la frontiera dintre cele două limbi analizate.

În privința surselor lexicografice utilizate pe parcursul analizei noastre, trebuie să menționăm că definițiile cuvintelor din franceză au fost preluate, în general, din TLFi și completate uneori cu semnificațiile existente în GRLF, GLLF și Littré. De asemenea, descrierea lexicografică a împrumuturilor de origine franceză din limba română este rezultatul combinării accepțiunilor date de cele trei mari dicționare românești, DA / DLR, DEX și DN.

3. Analiza semantico-pragmatică a unor împrumuturi lexicale de origine franceză din limba română aparținând domeniului modei vestimentare

3.1. Micro-câmpul conceptual al obiectelor de vestimentație: *bluză* / fr. *blouse*, rom. *vestă* / fr. *veste* și rom. *jupă* / fr. *jupe*.

Din micro-câmpul conceptual al obiectelor de vestimentație, au fost selectate și supuse analizei semantice contrastive trei unități lexicale (Popescu 2012), și anume: rom. *bluză* / fr. *blouse*, rom. *vestă* / fr. *veste* și rom. *jupă* / fr. *jupe*. În ansamblu, toate aceste lexeme ilustrează prima categorie de împrumuturi lexicale din limba franceză în limba română din grila de categorizare semantică, aceea referitoare la conservarea totală sau parțială a sensurilor etimonului francez. Există însă, de la caz la caz, aspecte particulare ale acestui fenomen.

De exemplu, descrierea lexicografică a cuvântului *bluză* ilustrează cazul galicismelor [1] care au conservat parțial semnificațiile cuvântului de origine, dar care au operat, pe terenul limbii române, mai multe inovații semantice. Cu alte cuvinte, cuvântul *bluză* a pătruns în limba română având inițial doar accepțiunea „obiect de îmbrăcăminte, lung până la brâu, de obicei cu mâneci, pe care îl poartă mai ales femeile” (DN sv. *bluză*), care reprezintă semnificația cea mai uzuală a termenului și în limba contemporană, nepreluând nici sensul de „tip de cămașă purtat odinioară de țăranii în activitățile cotidiene”, nici pe cel de „haină de protecție”. Pe baza acestei accepțiuni specializate, specifică domeniului modei vestimentare feminine, s-au dezvoltat, pe terenul limbii române, alte două semnificații, mai puțin frecvente în limba română contemporană, și anume: „haină de pânză pe care o poartă militarii vara, în locul vestonului”, respectiv, haină de protecție purtată de muncitori în timpul lucrului” (MDN, s.v. *bluză*) – sens rar în limba română actuală, cvasi echivalent cu accepțiunea cuvântului (de origine bulgară și rusească) *halat*. Aceste două semnificații, marcate, este adevărat, și de trăsătura semică [+protecție], exprimă mai degrabă ideea de „piesă de vestimentație pentru partea superioară a corpului, aparținând unui costum profesional”, așa cum se observă și în sintagme de tipul: *bluză de casă*, *bluză de școală*, *bluză de serviciu*, *bluză de pijama*, *bluză de salopetă*, *bluză de trening*.

De altfel, în limba română actuală, mai cu seamă în registrul vorbit, acest cuvânt a mai achiziționat o semnificație, încă neatestată de lucrările lexicografice ale acestui sistem lingvistic. Este vorba de o accepțiune obținută pe terenul limbii române prin extensie metonimică, prin care acest galicism desemnează orice tip de obiecte de vestimentație care acoperă partea superioară a corpului unei ființe de sex feminin sau masculin, cu sau fără nasturi, cu sau fără mâneci (lungi sau scurte), fabricat din in, pânză, bumbac, mătase etc. Prin acest din urmă sens, *bluză* devine un hiperonim al seriei: *cămașă, pulover, flanel(ă) (subțire), bluzon, tricou*, indicând deci, „orice obiect de îmbrăcăminte lejer care acoperă partea superioară a corpului”.

Spre deosebire de situația prezentată anterior, cuvântul *vestă* nu va prelua din accepțiunile corespondentului francez, *veste*, decât sensul cel mai des vehiculat în limba sursă la momentul la care se realizează procesul de împrumut. Mai precis, este vorba de semnificația „obiect de îmbrăcăminte scurt, fără mâneci și fără guler, purtat de bărbați sub haină și de femei peste bluză” (DEX, s.v. *vestă*), pe care împrumutul din română a preluat-o de la corespondentul francez, dar care azi, în limba franceză, corespunde sensului cuvântului *gilet*. Este vorba, în fapt, nu doar de o modificare în semantemul cuvântului împrumutat în limba țintă, ci și de o altă configurare a referentului. Ulterior, în limba română au apărut și calcuri totale, de tipul: *vestă antiglonț, vestă reflectorizantă, vestă militară, vestă tactică, vestă de jandarmi, vestă de asalt, vestă de salvare, vestă outdoor, vestă airsoft, vestă multicom*, încă neatestată în lucrările lexicografice consultate, dar care traduc arhisememul „obiect de îmbrăcăminte (funcțional) de protecție”.

În sfârșit, cuvântul *jupă* intră în categoria galicismelor care ilustrează conservarea sensurilor etimonului francez, cu păstrarea în limba română actuală doar a unei semnificații mai puțin utilizată în contemporaneitate, în limba sursă. Altfel spus, chiar dacă prima semnificație a corespondentului francez (aceea de „pièce de vêtement de dessus, qui descend de la taille vers les pieds” – apud TLFi) a fost preluată inițial în limba română de cuvântul *jupă*, aceasta nu a reușit să se impună și să se fixeze până în limba actuală, unde este simțită ca învechită. În schimb, cea de-a doua semnificație a etimonului francez, « une espèce de jupe mise d’habitude au-dessous d’une robe ou d’une autre jupe » – care nu se mai regăsește printre accepțiunile curente ale cuvântului francez –, a devenit, în spațiul socio-cultural de adopție, sensul cel mai des folosit, cu toate că și acesta este concurat de forma, la origine diminutivală, *jupon*. La toate acestea trebuie adăugat și faptul că alte două semnificații ale fr. *jupe*, resimțite ca învechite în limba franceză actuală, și anume: «1. (vieilli, au pluriel): ensemble formé par la jupe de dessus et un ou plusieurs jupons ; 2. (couture): partie inférieure de la robe, à partir de la ceinture » (TLFi), nu sunt înregistrate în semantemul împrumutului din limba română.

3.2. Câmpul lexical al țesăturilor

În interiorul câmpului lexical al țesăturilor, subdivizate în materiale de bază și materiale auxiliare (v. Dinca / Popescu, 2014), cuvintele analizate (rom. *bucle* / fr. *bouclé*, rom. *șantung* / fr. *chantoung*, rom. *crep* / fr. *crêpe*, rom. *flanelă* / fr. *flanelle*, rom. *olandă* / fr. *hollande*, rom. *jerseu* / fr. *jersey*, rom. *lustrin(ă)* / fr. *lustrine*, rom. *muselină* / fr. *mousseline*, rom. *organdi* / fr. *organdi*, rom. *poplin* / fr. *popeline*, rom. *tul* / fr. *tulle*, rom. *velur* / fr. *velours*, rom. *voal* / fr. *voile*) ilustrează, la rândul lor, cele două categorii de împrumuturi lexicale din limba franceză din grila de categorizare semantică amintită anterior (Iliescu *et alii*, 2010).

Prin urmare, prima categorie grupează cuvinte care au păstrat toate sensurile etimonului francez, fiind vorba de împrumuturi de necesitate al căror referent a intrat în spațiul cultural românesc cu denumirea sa originală. Intră aici o serie întreagă de cuvinte, precum: rom. *muselină* / fr. *mousseline*, rom. *organdi* / fr. *organdi*, rom. *șantung* / fr. *chantoung*, rom. *tul* / fr. *tulle*, rom. *lustrin(ă)* / fr. *lustrine*, rom. *poplin* / fr. *popeline*, rom. *jerseu* / fr. *jersey*, rom. *bucle* / fr. *bouclé* rom. *bucle* / fr. *bouclé*, rom. *olandă* / fr. *hollande*.

Cea de-a doua categorie grupează cuvinte care au suferit schimbări de sens în limba română, în această situație găsim un număr redus de lexeme din câmpul lexical al țesăturilor, de exemplu: rom. *flanelă* / fr. *flanelle*, rom. *voal* / fr. *voile*, rom. *velur* / fr. *velours*.

Modificările semantice înregistrate în aceste cazuri se explică prin extensii analogice de tip metonimic, dar și prin restricții de sens: cuvântul împrumutat păstrează în limba română doar un sens al etimonului francez și își dezvoltă semantemul prin sensuri preluate din alte limbi. Concret, rom. *flanelă* (fr. *flanelle*) ajunge, prin extensie metonimică, să denumească atât țesătura, cât și obiectul de îmbrăcăminte care acoperă partea superioară a corpului – devenind astfel un sinonim al cuvântului *pulover* – respectiv, articolul de lenjerie purtat direct pe piele (cf. fr. *maillot de corps à manches longues*).

În ceea ce privește restricțiile de sens, această categorie poate fi ilustrată de cuvântul *voal* (fr. *voile*) care intră în limba română cu sensul principal de țesătură de bază pentru obiecte de îmbrăcăminte, semnificația sinonimă cu cea a cuvântului *văl* (care are același etimon, lat. *VELUM*, ca fr. *voile*) fiind doar o accepțiune secundară.

Într-o situație similară se găsește și cuvântul *velur*, care a intrat în limba română doar cu sensul de „țesătură din lână de calitate superioară, supusă unor procese tehnologice, datorită cărora capătă aspect de catifea”, circulând în paralel cu cuvântul de origine turcă și neogreacă *catifea*, „un fel de stofă, de ordinar de mătase, cu firele drept în sus, dese și foarte moi și netede” (cf. fr. *velours coupé*, fr. *velours chaîne*).

În concluzie, majoritatea împrumuturilor lexicale din câmpul lexical al țesăturilor au păstrat în limba română sensurile de bază ale etimonului francez, fiind împrumuturi de necesitate. Cele trei cazuri de modificări semantice ilustrează extensii metonimice (*flanelă*) sau restricții de sens datorate utilizării unor lexeme paralele cu accepțiuni identice (cf. *vâl* și *voal*, *catifea* și *velur*).

3.3. Moda vestimentară: falși prieteni

În cadrul analizei semantico-pragmatică a obiectelor de îmbrăcăminte, am luat în considerare și cazurile de falși prieteni din domeniul modei vestimentare (Dincă 2015), sursă de confuzii și de neînțelegeri la frontiera dintre cele două limbi analizate, dar totodată și un argument în favoarea creativității lexicale a limbii române care a dezvoltat sensuri noi pornind de la același semnificant, așa cum se întâmplă în următoarele cazuri: rom. *garderobă* / fr. *garde-robe*, rom. *vestă* / fr. *veste*, rom. *tricou*, *tricot* / fr. *tricot*, rom. *capot*, *capotă* / fr. *capot*, *capote*, rom. *fular* / fr. *foulard*, rom. *eșarfă* / fr. *écharpe*.

De exemplu, în categoria împrumuturilor lexicale care au dezvoltat sensuri noi sau chiar au derivat cuvinte de la același radical pe terenul limbii române, putem cita următoarele lexeme: rom. *garderobă* / fr. *garde-robe*, rom. *tricou*, *tricot* / fr. *tricot* și rom. *capot*, *capotă* / fr. *capot*, *capote*. Astfel, *garderobă* are sensul primar de „totalitatea lucrurilor de îmbrăcăminte ale unei persoane”, dar a dezvoltat, ca și în limba franceză, o nouă accepțiune: „dulap sau mobilier construit pentru păstrarea hainelor sau a altor obiecte de îmbrăcăminte”. Prin extensie, sub influența limbii ruse, *garderoba* are o accepțiune nouă pe care nu o regăsim în semantemul etimomului său francez: „loc special amenajat într-un local public, într-un teatru etc. unde se lasă paltoanele, pălăriile etc”.

Un fals prieten este și cuvântul *tricot*, împrumutat din fr. *tricot*: „tissu formé de mailles et réalisé à la main avec des aiguilles, à la machine ou par un métier” (TLFi), cu sensul de „țesătură elastică tricotată din lână, bumbac sau mătase, folosită pentru confecționarea obiectelor de îmbrăcăminte”. În paralel, limba română a derivat cuvântul *tricou* cu accepțiunea, „obiect de îmbrăcăminte din tricot de bumbac sau de lână, care acoperă jumătatea de sus a corpului și care se poartă ca o cămașă sau ca un maiou” (DEX), pentru care limba franceză folosește, pe langa engl. *T-shirt*, tot lexemul *tricot*.

În franceză, cele două omonime *capot* et *capote* au aceleași accepțiuni: „manteau à capuchon, ou capuchon seul, porté autrefois dans les campagnes” și, prin extensie, o accepțiune prezentă în mai multe domenii specializate (marină, mecanică sau teatru): „couverture ou dispositif destiné à protéger un objet ou une ouverture” (TLFi). În plus, varianta feminină *capote* are alte două accepțiuni: „chapeau de femme, garni de rubans, à brides et à coulisse” și „manteau militaire, ample et lourd” (TLFi). Sursa confuziei este utilizarea invariabilă a celor două

lexeme în limba franceză în timp ce limba română a specializat cele două lexeme pentru accepțiuni diferite: *capot* – „îmbrăcămintă femeiască de casă, de obicei lungă până la călcâie; halat. 2. Învelitoare de pânză care acoperă diferite instrumente și aparate pe puntea unei nave”, respectiv, *capotă* „1. îmbrăcămintă din tablă sau din alt material cu care se acoperă un sistem tehnic în vederea protejării lui. 2. acoperiș pliabil al unui autovehicul” (DEX).

Fular și *eșarfă* fac parte din aceeași categorie a falșilor prieteni pentru că aceste două cuvinte au referenți diferiți în limba română față de situația din limba din care au fost împrumutați. Analizând definiția lexicografică a lui *foulard* ca „pièce de tissu carré portée en pointe nouée autour du cou et, spécialement pour la femme, sur la tête ou autour des épaules, qui permet de se protéger du froid ou qui sert d'ornement” (TLFi), am constatat că, în limba română, *fularul* este „o fâșie dreptunghiulară dintr-o țesătură sau dintr-o împletitură de lână, de mătase etc., care se poartă în jurul gâtului” și o „țesătură ușoară de mătase pentru rochii, cravate etc.”, accepțiuni care ne trimit la definiția lexicografică a lexemului francez *écharpe*, adică: „pièce de vêtement masculin passée obliquement de l'épaule droite à la hanche gauche ou nouée autour de la taille” (TLFi). Confectionat din mătase sau lână, *fularul* este purtat și de bărbați și de femei în spațiul francez, în timp ce, în spațiul cultural românesc, *fularul* din mătase este purtat în mod curent, de bărbați, ca piesă de ornament sau pentru protecție pe timpul iernii, în timp ce femeile nu poartă decât *fular* din lână, pentru a se proteja de frig iarna.

În această situație extralingvistică, *eșarfa* devine „o fâșie de lână, de mătase etc. care se înfășoară în jurul gâtului (mai ales de femei) ca podoabă”, având toate formele (pătrată circulară, trapezoidală) în timp ce, în spațiul cultural francez, *eșarfa* este dreptunghiulară fiind purtată de bărbați și de femei, atât ca obiect de podoabă, cât și ca obiect de îmbrăcămintă pentru a se proteja de frig.

4. Concluzii

În concluzie, apreciem că domeniul împrumuturilor lexicale de origine franceză din lexicul limbii române este deosebit de generos, constituindu-se ca un obiect de studiu de mare actualitate în cercetarea interdisciplinară și comparatistă contemporană. Studiarea fiecărui microsistem al limbii, în diacronie și sincronie, la nivel paradigmatic sau sintagmatic, aduce date importante despre următoarele aspecte: originalitatea și specificitatea fiecărei limbi, relațiile între limbi, interdependența limbă-societate.

Prin analiza domeniului conceptual al modei vestimentare, sinteza realizată în articolul de față pune totodată în evidență caracterul ospitalier și creativ al limbii române care a împrumutat cuvinte de origine franceză cu sensurile lor de bază, acestea înregistrând însă ulterior modificări semantice semnificative sub influența factorilor socio-pragmatici și mentalitari specifici spațiului cultural românesc.

NOTE:

[1]. Termenul de *gallicism* a fost definit de Thibault (2009) ca „împrumut lexical din limba franceză”.

REFERINȚE BIBLIOGRAFICE:

Lucrări teoretice:

- Dincă, Daniela, Popescu, Mihaela, Scurtu, Gabriela (2015), *La reconfiguration sémantique des gallicismes dans l'espace socio-culturel roumain*, Craiova, Editura Universitaria.
- Costăchescu, Adriana, Dincă, Daniela, Dragoste, Ramona, Popescu, Mihaela, Scurtu, Gabriela (2009), *Dicționar de împrumuturi lexicale din limba franceză (DILF)*, Editura Universitaria, Craiova.
- Iliescu, Maria, Costăchescu, Adriana, Dincă, Daniela, Popescu, Mihaela, Scurtu, Gabriela (2010), *Typologie des emprunts lexicaux français en roumain (présentation d'un projet en cours)* in *Revue de linguistique romane*, tome 74, Strasbourg, p. 589-603.
- Dincă, Daniela (2015), *Les faux-amis à l'épreuve du temps et de l'espace*, in *AUC. Langues et littératures romanes*, nr. 1-2, p.203-215.
- Dincă, Daniela, Popescu, Mihaela (2014), *Les gallicismes du roumain dans le domaine des tissus pour vêtements*, in *AUC. Langues et littératures romanes*, nr. 1-2, p. 197-211.
- Deroy, Louis (1956), *L'emprunt linguistique*, Paris: Les Belles Lettres.
- Costăchescu, Adriana / Dincă, Daniela / Dragoste, Ramona / Popescu, Mihaela / Scurtu, Gabriela (2009), *Dicționar de împrumuturi lexicale din limba franceză*. Craiova: Editura Universitaria.
- Dimitrescu, Florica (1994), *Dinamica lexicului limbii române*, București: Logos.
- Iliescu, Maria, Costăchescu, Adriana, Dincă, Daniela, Popescu, Mihaela, Scurtu, Gabriela, (2010). „*Typologie des emprunts lexicaux français en roumain (présentation d'un projet en cours)*”, în *RLiR*, p. 589-604.
- Popescu, Mihaela (2013), « Les emprunts lexicaux roumains au français: approche lexicographique et sémantique du vocabulaire de la mode vestimentaire ». *Revue Roumaine de Linguistique*, LVIII 2, 2013, pp. 153-168.
- Reinheimer-Rîpeanu, Sanda (2011), *Gallicismes „panromans”*, in *Actes du Colloque international «Les emprunts lexicaux au français dans les langues européennes»*, Craiova, Editura Universitaria, p. 270-278.
- Thibault, André(éd.) (2009), *Gallicismes et théorie de l'emprunt linguistique*, Paris: L'Harmattan.

DICTIONARE :

- CDER = Ciorănescu, Alexandru (?2007): *Dicționarul etimologic al limbii române*. București: Saeculum I.O.
- DA = Academia Română (1913-1949): *Dicționarul limbii române*. București: Editura Academiei Române.

- DLR = Academia Română (1965-2009): *Dicționarul limbii române. Serie nouă*. București: Editura Academiei Române
- DEX = *Dicționarul explicativ al limbii române*, 1998, ed. a 2-a, București : Univers Enciclopedic.
- DILF = *Dicționar de împrumuturi lexicale din limba franceză (DILF)*, Editura Universitaria, Craiova, 2009.
- DLR = *Dicționarul limbii române*, 1958-2010, Serie nouă. București : Editura Academiei Române.
- DLRC = Academia Română (1955-1957): *Dicționarul limbii române literare contemporane*. București: Editura Academiei Române.
- DLRM = Macrea, D. (ed.) (1958): *Dicționarul limbii române literare moderne*. București: Editura Academiei.
- DN = Marcu, Florin, 1997, *Noul dicționar de neologisme*, București, Editura Academiei Române.
- MDN = Florin Marcu, 2000, *Marele dicționar de neologisme*, București : Editura Saeculum.
- NODEX = Litera Internațional (2002), *Noul dicționar explicativ al limbii române*, București : Litera Internațional.
- RDW = Tiktin, Hariton / Miron, Paul (1986-89): *Rumänisch-Deutsches Wörterbuch*. Wiesbaden: Harrassowitz.
- SDLR = Scriban, August (1939): *Dicționaru[l] limbii românești (Etimologii, înțelesuri, exemple, citațiuni, arhaizme, neologizme, provincializme)*. Iași: Institutul de Arte Grafice «Presa bună».
- TLF = *Trésor informatisé de la langue française*, CNRS// Analyse et Traitement Informatique de la Langue Française (ATILF) / Université Nancy 2, [http : //atilf.atilf.fr/tlf.htm](http://atilf.atilf.fr/tlf.htm).

On the French Influence on the Romanian Language Lexis

Abstract: *The study of the French influence on the Romanian language from a lexicographic, lexicological and semantic-pragmatic perspective is a topic of real importance in the context of European plurilinguism, given that French lexical loans are now regarded as part of the cultural heritage of humanity, but also an important element of the Romanian linguistic and cultural identity. Based on the results obtained in two research projects devoted to this issue („Typology of French lexical loans in Romanian. Theoretical aspects, dynamic and semantic categorization” and „Semantic Reconfiguration of Galicianisms in the Romanian socio-cultural space”), the present article aims to emphasize the creative character of the Romanian language that not only kept the meaning of the words borrowed from French in representative conceptual domains of the Romanian language vocabulary (clothing, furniture, gastronomy, etc.), but it has innovated, operating semantic changes (meaningful enrichments, constraints and semantic specializations, positive or negative connotations), in close correlation with the extra-linguistic factor.*

Key words: *lexical borrowings, galician, semantic conservation, metasemy, socio-cultural marker.*